

Sayı : 5

Yıl : 1989

MARMARA ÜNİVERSİTESİ FEN - EDEBİYAT FAKÜLTESİ

TÜRKLÜK ARAŞTIRMALARI DERGİSİ

İstanbul - 1990

MİR'AT-I İSTANBUL ÜZERİNE

GÜNAY KUT* — HATİCE AYNUR*

İstanbul tarihi ile ilgili kaynak kitaplardan birisi de Mekteb-i İdadiye-i Harbiyye-i Şahane hocalarından Kolağası Râif Bey'in¹ (-1335/1916-17) kaleme aldığı *Mir'ât-ı İstanbul*'dur. Mehmed Râif Bey'in bu eseri iki cilt olarak hazırlanmıştır. 1. ciltte Çanakkale ve İstanbul boğazlarından başlayarak İstanbul'u anlatmaya başlayan yazar, kenti Adalardan sonra, Anadolu ve Rumenli yakası olarak iki bölgede anlatmıştır. Her iki bölgenin o gün için yerleşim alanı olan yerleri ve tarihlerini, bu yerlerde bulunan cami, mescit, çeşme, türbe, tekke, dergâh, mezarlık, okul ve karakolhaneleri tarih ve kitabeleriyle verdikten başka, oralarda yaşamış tanınmış kişilerden ve yaşam öykülerinden sözeder. 2. cildi kaymakam Halil Rüşdü Bey'le yazan Mehmed Râif, bu cildi 1. ciltten 15 yıl sonra basmıştır. Formalar halinde yayımlanması düşünülen 2. cilt ancak 3. formaya kadar çıkabilmiştir. 2. ciltte İstanbul'un genel coğrafya ve tarihi anlatıldıktan başka, İstanbul kentini yönetmiş Bizans hükümdarlarının adları ile Sultan I. Mahmut'a kadar olan Osmanlı padişahlarının biyografisi verilmiştir².

Mehmed Râif Bey kitabının önsözünde İstanbul'dan «şehr-i şehîr-i İstanbul» olarak söz ederek İstanbul'un mahallelerine, eski

* Prof. Dr. — Ar. Gör., Boğaziçi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü.

1 Mehmet Râif için bkz.: Mehmed Esad, *Mir'ât-ı Mekteb-i Harbiyye* (İstanbul: Artin Asaduryan Şirket-i Mürettibiyye Matbaası, 1310/1892-93), s. 639.; Bursalı Mehmed Tahir, *Osmanlı Müellifleri III* (İstanbul: Matbaa-i Amire, 1342/1923-24), s. 62-63.

2 Mehmed Râif, *Mir'ât-ı İstanbul*. I (İstanbul: Ahmed İhsan ve Şurekası, 1314/1896-97), 276 s.; 10 resim; Halil Rüşdü ve Mehmed Râif, *Mir'ât-ı İstanbul*. II (İstanbul: Matbaa-i Cihan, 1327/1909), 48 s.; 24 resim.

eserleri ve hayır kurumlarına ilişkin mükemmel bir eserin yazılamamış olmasına parmak basmıştır. Camileriyle, çeşmeleriyle, hanları hamamlarıyla konakları ve mahalleleriyle bize İstanbul'u tanıtan bir eserin Mehmed Râif Bey'in zamanına gelinceye kadar basılmamış olması İstanbul tarihi açısından çok üzücüdür. *Mir'ât-ı İstanbul*'un yazıldığı devirden daha önce İstanbul'un camileriyle ilgili *Hadikatü'l-Cevâmi*³ *Mecmûa-i Cevâmi*⁴ ve tekke mecmuaları⁵ gibi baskısı mevcut eserler dışında bu konuları ele alan eser hemen hemen yoktur. Konuya bu açıdan bakınca Mehmed Râif Bey'in böyle bir eser ortaya koymasıyla bu eserin müracaat kitabı olarak büyük bir boşluğu dolduracağı şüphesizdir.

Bizim bu kitapla ilgilenmemiz, Turing ve Otomobil Kurumu'nun eserin latin harflerine aktarılması önerisiyle başlamıştır. Ancak, eser üzerinde çalışılmaya başlandığında birtakım beklenilmeyen sorunlarla karşılaşmıştır. Eserin içerdiği bilgilerdeki bazı yanlışlar baskı hatası olabileceği gibi bilgi aktarımdan da kaynaklanıyordu. Bundan dolayı, eser üzerindeki çalışma latin harflerine aktarılmasının ötesinde, İstanbul kitabeleriyle ilgili diğer kaynaklara⁶ ve gerektiğinde anlatılan belgenin kendisine ulaşılarak eserin tenkitli basımının hazırlanmasına dönüşmüştür.

3 Hafız Hüseyin Ayvansarayî, *Hadikatü'l-Cevâmi*, 2c. (İstanbul: Matbaa-i Âmire, 1282/1865-66). Ayvansarayî için bkz.: Günay Kut ve Turgut Kut, «Ayvansarayî Hafız Hüseyin b. İsmail ve eserleri», *İ.Ü. Tarih Dergisi*, sayı XXXIII, (İstanbul, Mart 1980-81), bas. 1982, s. 401-439.

4 Hacı İsmail-zâde Osman Bey, *Mecmûa-i Cevâmi*, 2c. (İstanbul: Karabet ve Kasbar Matbaası, 1304/1886-87).

5 Bu mecmualarla ilgili bibliyografya için bkz.: Günay Kut ve Turgut Kut, «İstanbul tekkelerine ait bir kaynak: Dergehnâme», *Türkische Miscellen*, Robert Anhegger, Festschrif, İstanbul: Divit Press, 1987, s. 213-236.

Ayrıca İstanbul'un çeşitli mimari yapılarının geniş kaynakçası için bkz.: Semavi Eyice, «Tarih içinde İstanbul ve şehrin gelişmesi», *Atatürk Konferansları VII* (1975), Ankara: Türk Tarih Kurumu, 1980, s. 89-182, 28 resim.

6 Hafız Hüseyin Ayvansarayî, *Hadikatü'l-Cevâmi*, 2c. (İstanbul: Matbaa-i Amire, 1282/1865-66); İbrahim Hilmi Tanışık, *İstanbul Çeşmeleri*, 2c. (İstanbul: Maarif Vekilliği Antikite ve Müzeler Müdürlüğü, 1943-44). Tamtma yazısı için bkz.: R. Anhegger, *Der Islam*, C. XXX (1952), s. 236-242. İbrahim Hakkı Konyalı, *Abideleri ve Kitabeleriyle Üsküdar Tarihi*, 2c. (İstanbul: Türkiye Yeşilay Cemiyeti, 1976).

Bu kitaplar için metin içinde *Mir'ât-ı İstanbul*, *Hadikatü'l-Cevâmi*, *İstanbul Çeşmeleri* ve *Üsküdar Tarihi* kısaltmaları kullanıldı.

Bu makalede, bu tür eserler üzerinde çalışırken karşılaşılan güçlükler üç örnekle belgelenecek, çözümleri ile ilgili yöntemler de elden geldiğince ortaya konulmuştur. Fakat hemen şunu belirtmekte yarar var ki *Mir'ât-ı İstanbul*'da sözü edilen ve kitabeleri verilen pek çok eski eser bugün artık ortada yoktur⁷. Bu açıdan eserin kıymeti daha da artmakta, bu konuda araştırma yapanlara ışık tutma görevini yerine getirmekte ve güncelliğini korumaktadır. Çünkü kendisinden sonra kaleme alınan *Üsküdar Tarihi* ve *İstanbul Çeşmeleri* adlı iki eserde çoğu kez özellikle bugün elde mevcut olmayan kitabeleri anlatırken *Mir'ât-ı İstanbul*'u kaynak olarak kullanmışlar ve kimi zaman da aynen *Mir'ât-ı İstanbul*'dan alıntılar yapmışlardır⁸.

Ne var ki eserin üzerinde yapılan çalışmalar sırasında daha evvel de sözü edilen kitabelerin tespitinde vezin ve *ebced hesabı* ile verilen tarihlerin hesaplanmasında yanlışların ortaya çıkması bunların doğrularının tespitinin gereğini ortaya çıkarmıştır. Elde mevcut *Hadikatü'l-Cevâmi*, *Üsküdar Tarihi* ve *İstanbul Çeşmeleri* adlı kitapları da gözönünde bulundurarak bu yanlışlar düzeltilmiştir. Ancak kimi kitabeler için doğrudan doğruya *Mir'ât-ı İstanbul*'dan alıntı yapıldığından dolayı güçlükler çözülememiş, kimi hallerde de adı geçen kaynakların verdiği bilgiler şüpheyle karşılanmıştır. Bu güçlükleri çözmek için son bir çare olarak tarihleri yazan şairlerin divanına gitmek ve orada doğruyu yakalama yolu denenmiştir. Ama ne var ki bu yöntemde de çoğu kez başarılı olunamamıştır. Çünkü kimi divanlarda aranılan tarihler bulunamamış, kimilerinde ise dipnot 16'da görüldüğü üzere aynı çeşme için aynı şairin başka bir tarihi ile de karşılaşılmış ama aranan tarih nedense divana girmemiştir.

7 18 Haziran 1989 tarihinde eski Üsküdarlı'lardan olup Üsküdar'daki tarihî eserleri yakından bilen Deniz Harp Okulu Emekli Öğretim görevlisi Sayın Orhan Nasuhioğlu, Günay Kut, Turgut Kut ve Hatice Aynur'dan oluşan bir grupla sözü edilen cami, dergâh, karakolhane ve çeşmelerden birkaçını görmek ve yerinde tespit etmek için Üsküdar'a yapılan gezi esnasında sadece muattal bir durumda olan Şehzade Seyfeddin Çeşmesi'ni bulabildik. Bkz. Çeşmenin fotoğrafı.

8 *Mir'ât-ı İstanbul*, s. 125-126'da bulunan Osman Efendi Camii'yle ilgili bilgiler, *Üsküdar Tarihi* I/242'de aynen verilmiştir.

Mir'ât-ı İstanbul, s. 242'de yer alan Ahmed Bey Çeşmesi'yle ilgili bilgiler, *İstanbul Çeşmeleri* II/460'da aynen tekrarlanmıştır.

Aşağıda verilen üç örnek bu kitaptan rastgele seçilmiş ve gerekli düzeltmelerle doğruları verilmiştir. Kitapta bu türden yanlışlar pek çoktur. Kitabı bu haliyle kaynak olarak kullanacak araştırmacıların bu meseleleri bilmeden onu kaynak göstermeleri birtakım hatalara yol açacaktır. O açıdan da burada verilen üç örnek araştırmacılara uyarı mahiyetinde olacaktır. Seçilen üç örnek için *Üsküdar Tarihi* ve *İstanbul Çeşmeleri* adlı eserlere, şairlerin divanına başvurularak karşılaştırılmalı ve yorumlu bir biçimde kitabelerin doğru okunması sağlanmıştır. Kitabın yeniden gözden geçirilerek basılması da bu yöntemle olacaktır.

Şehzade Seyfeddin Çeşmesi⁹

Mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Hıdīv-i¹⁰ baħr ü ber Sulţān Aħmed Hān-ı ‘ādil kim
Şuyun buldu zamān-ı devletinde gül-riyāz-ı dīn

Sürür-ı şevk-i şeh-āyīn idüp eyyām-ı ‘adlinde
Su dībāsiyle güyā Üsküdar’ı eyledi tezyīn

Zülāl-i çeşme-i Şehzāde Seyfe’d-dīn ile¹¹ hākkā
Hayāt-ı tāze buldu şimdi bu ma’müre-i¹² dīrīn

9 Şehzade Seyfeddin [1140-1145/1728-1732] Sultan III. Ahmed’in oğludur. Çeşmeyi annesi yaptırmıştır. A. D. Alderson, *The Structure of the Ottoman Dynasty*, (Oxford: Clarendon Press, 1956), Tablo 41, no. 748; *Osmanlı Devletinde Kim Kimdi? Osmanlıları*, hazırlayan Gültekin Oransoy, (Ankara: Küğ Yayını, 1969), s. 269; Mehmed Süreyya, *Sicill-i Osmanî yahut Tezkire-i Meşahir-i Osmaniye*, I (İstanbul: Matbaa-i Amire, 1308/1890-1891, s. 45.

Çeşme, Üsküdar’da Bulgurlumescit yakınında Çavuşderesi sokakta olup, muattaldır. *Üsküdar Tarihi* ve *İstanbul Çeşmeleri* II/314 çeşrenin arkasında güzel ve sağlam bir deposu vardır diyor, ancak biz 18 Haziran 1989 tarihli gezimizde rastlamadık.

10 Mehmed Râif, a.g.k., s. 120. *Mir’ât-ı İstanbul*’da «Hıdīv» yerine «Hüdā» yazılıdır. Çeşme üzerinde ve *Üsküdar Tarihi* II/109’da «Hıdīv»dir.

11 *Mir’ât-ı İstanbul*’da «ile» kelimesi yoktur, bu şekliyle vezin bozulacağı gibi hem Çeşme’nin kitabesinde hem de *Üsküdar Tarihi*’nde mevcuttur.

12 *Mir’ât-ı İstanbul*’da «ma’müre-i» yerine «me’cüre-i» yazılıdır. Çeşme kitabesinde «ma’üre» kelimesi çok açıktır ve *Üsküdar Tarihi* de bunu doğru tespit etmiştir.

Hem o şehzâdeniñ hem pâdişâh-ı¹³ 'âlemiñ Mevlâ
Şafâ-yı meşrebiniñ hıfz eylesun ekdârdan âmin

'İtâş-ı nâse işrâb eyledim târihin ey Rahmî
Ne a'lâ çeşme âbâd eyledi Şehzâde Seyfe'd-din

عطاش ناسه اشراب ايلدم تاريخين اي رحمي
نه اعلى چشمه آباد ايلدى شهزاده سيف الدين

1141/1728-29¹⁴

Rahmî divanı'nda¹⁵ çeşmenin kitabesini ararken onun bu çeşme için bir başka tarih de yazdığını gördük. Bu tarihin birinci mısraının çeşme üzerindeki mısra ile aynı olması dışında benzer yanı yoktur¹⁶.

13 *Mir'ât-ı İstanbul*'da «pâdişâh-ı» yerine «de o şâh-ı» yazılıdır. Çeşme kitabesinde ve *Üsküdar Tarihi*'nde kelime «pâdişâh»tır.

14 *Mir'ât-ı İstanbul*'da Çeşmenin yapıldığı tarihi 1131 olarak görünmektedir. Bu büyük bir ihtimalde dört rakamının değişik bir yazım biçiminin dizgide anlaşılmasından kaynaklanmış olmalıdır. Çeşme kitabesinin altındaki rakam çok açık bir biçimde 1141'dir. Tarih mısraının rakam değeri ise 1144 tutmaktadır. *Üsküdar Tarihi* Rahmî'nin üç yıllık bir zühul yaptığını söylüyorsa da o devir için pek çok tarih düşüren Rahmî'nin bu konuda üstat olduğu anlaşılıyor. Hatta, bu çeşmesinin bulunduğu yerden 200 metre mesafedeki diğer bir çeşme üzerinde de Rahmî'nin tarihi bulunmaktadır. Dolayısıyla *Üsküdar Tarihi* yazarının dediği gibi Rahmî'nin bu tarihte üç yıllık zühul yapması söz konusu değildir. Bizce Rahmî bu tarihi tamiyeli yazmış ve fazla gelen üç rakamının çıkan rakamdan (1144), düşülmesini «nâ-se» (üç almadan, üçsüz) kelimesinde gizlemiştir.

15 Rahmî, *Divan-ı Rahmî*, (İstanbul- Üniversitesi Kütüphanesi, TY-523 ve 2007).

16 Mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Hıdîv-i bahr u ber Sulhân Ahmed Hân-ı Gâzî kim
Odur şahengeh-i keyhüsrevân-ı ma'delet-âyîn
Yapup her güşesinde bir muşâffâ çeşme-i dil-cü
Bu şehri etdi sırâb ol şeh-i pür-şâşmet u temkîn
O şahîñ kâ'idetü'l-beyt-i ikbâl dahi hâkkâ
Cihâmı etdiler hayrât-ı bî-ta'dâd ile tezyîn
Bu çeşme-sârı dahi ümm-i Seyfe'd-din-i Şehzâde
Binâ edüp 'itâş-ıñ süz-ı tâbîn eyledi teskîn

Genç Mehmed Paşa Çeşmesi¹⁷

Feilâtün (fâilatün) feilâtün feilâtün feilün (fa'lun)

Menba'-ı cüd u kerem kulzüm-ı deryâ-yı¹⁸ himem
Mâlik-i hüsn-şiyem ziver-i silk-ı vüzerâ

Şadr-ı cem-kevkebe¹⁹ hem-nâm-ı Hâilü'r-rahmân
Ki odur mâ'ide²⁰ bahşâ-yı gürüh-ı fuکارâ

Mağsem-i âb gibi neşr-i keremdir kârı
Nola devrinde şuyun bulsa cihân ser-tâ-pâ

Ne 'aceb oğlu daği mâ'il-i²¹ hayrât olsa
Çünkü evlâddadır sırr-ı vücud-ı âbâ

Vâlid-i mâcidine peyrev olup elhâşıl
Yapdı bu çeşme-i dil-cüyu Muşâhib Paşâ

İsteriz Hâkdan o destür-ı cemilü's-şiyem
Eylesün sıhhat-ı câvide muvaffak Mevlâ

Hudâ hem anı hem şehzâdesin hem Husrev-i dehri
Cihân pürdukça mahfûz eylesün âfâtdan âmîn
Dedim bir mışra'-ı dil-cü ile Rahmî âña târif
Al iç şu kıldı icrâ mâder-i Sulţân Seyfe'd-dîn

1141/1728-29

Rahmî, *Divan-ı Rahmî*, y. 85a-b. Tarih yine tamiyelidir. Tarih mısraından çıkan 1142 rakamından son beytin ilk mısraındaki bir sayısı çıkarılarak 1141 bulunur.

17 Çeşme Üsküdar'da Hayreddin Çavuş Mahallesi'ndedir. *Mir'ât-ı İstanbul*, s. 124; *Üsküdar Tarihi*, II/69-70; *İstanbul Çeşmeleri* II/338 ve *Divan-ı Rahmî*, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi - TY 523, 2007. s. 24 ve 87'den düzeltilmiştir.

18 «Deryâ» kelimesi *Mir'ât-ı İstanbul*'da «bahır», *Üsküdar Tarihi*'nde «zehhâr», *Divan*'da ise «deryâ» şeklindedir.

19 «Cem-kevkebe» kelimesi *Mir'ât-ı İstanbul*'da «resmkevkebe» yazılıdır. *Divan* ve *Üsküdar Tarihi*'nden düzeltilmiştir.

20 «Mâ'ide» yerine *Mir'ât-ı İstanbul*'da ve *Üsküdar Tarihi*'nde «fâ'ide» yazılıdır. *Divan*'dan düzeltilmiştir.

21 «Mâ'il» yerine *Mir'ât-ı İstanbul*'da ve *Üsküdar Tarihi*'nde «nâ'il-i» yazılıdır.

Dedi bu mışra-ı bālā ile Raḥmī tarih
Zemzemi nāsa sebīl etdi Meḥemmed Pāşā²²

دیدى بو مصرع بالا ایله رحمی تاریخ

زمزم سبیل ایتدی جهانہ محمد یاشا

1141/1729²³

Hacı Beşir Ağa Çeşmesi²⁴

Mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Cenâb-ı Ḥazret-i Sulṭân Aḥmed Ḥān-ı Gāzī kim
Odur zıll-ı İlâhî âb-ı rüy-ı salṭanat ḥakkā

Muḥibb-i ḥayr el-Ḥāc Beşir Ağa-yı zî-şânın²⁵
Edip Dārü's-sa'ade ḥidmetiyle ḳadrini a'lā

Du'â-yı ḥayrî isticlâb için şâh-ı cihân-tâba
Nice âşâr-ı 'uzmâya muvaffaq eyledi Mevlâ

Yapup bu çeşme-i pur-nür-ı pâki fî-sebîlillah
Zülâl-i re'fetiyle teşnegânı eyledi irvâ

22 Bu mısra *Mir'ât-ı İstanbul*'da «Zemzem sebīl etdi cihāna Mehemmed Paşa» şeklindedir, *Divan-ı Raḥmî*, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi — TY. 503, 2007, *Üsküdar Tarihi*, II/69-70 ve *İstanbul Çeşmeleri* II/338'den düzeltilmiştir.

23 Tarih tamiyelidir. Tarih beytinde 1. mısradaki bālā kelimesi bâ-lâ şeklinde düşünülürse *be harfi olmaksızın* diye düşünülebilir. 2. mısradaki harflerin sayısal değeri olan 1143'ten «be» harfinin sayısal değeri olan «2» düşürülürse kitabenin altında görülen 1141 tarihine ulaşılır. *Mir'ât-ı İstanbul*'da tarih 1131, *İstanbul Çeşmeleri*'nde 1143'tür.

24 *Üsküdar Tarihi*'nde Konyalı, (II/36) çeşmenin kitabesine 1941 yılında Üsküdar Yeni Valide Camii avlusunda rastladığını yazıyor. 18 Haziran 1989 tarihli gezi sırasında cami avlusunda böyle bir kitabeye rastlanmamıştır. *Şakir Divanı'nın Süleymaniye Kütüphanesi-Hamidiye/1096*, Beyazıt Devlet Kütüphanesi, no. 5788, İstanbul Üniversitesi TY 1238, 2792'de bu tarih bulunamadı.

25 Mısradaki vezin bozuktur.

İlâhî hayrını hüsn-i kabûle eyleyüp şâyân
 Aña bādî-i gufrân ola bu hayrât-ı bi-hemtâ
 İçip bir cāmını Şâkir dedi 'atşana târîhin
 Bu dil-cü çeşme-sâr-ı şâfdan gel zezem iç şahhâ

ایچوب بر جامنی شا کر دیدی عطشانه تاریخن
 بو دلجو چشمه ساز صافدن کل زمزم ایچ صحا

1141/1729²⁶

26 *Mir'ât-ı İstanbul*, s. 125'te tarih 1131, *Üsküdar Tarihi* II/136'da 1141, *İstanbul Çeşmeleri* II/332'de 1142 verilmiştir. «Ebced» hesabına göre tarih misraında harflerin sayısal değeri 1142 bulunmuştur. Tarih tamiyeli olup beytin ilk mısraındaki «bir» sayısı çıkarılınca 1141 bulunur.

میراتِ استنبول

محرری :

مکتب اعدادی حربی شاهانہ معلمیندن

قول اٹاسی

محمد زائف

استانبول مردم چشم جهانست

مقر پادشاه انس و جانست

.....

استانبول نجمہ عالمدن عبارت بشقہ طالدر

عجم نصف جهان تعمیر ایدر سده ضفاہانہ

.....

معارف نظارت جلیہ سنک ۲۲۰ نومرولی و ۱ محرم سنہ ۳۱۶ تاریخی رخصتنامہ سنی حائزدر

.....

استانبول

عالم مطبعہ سنی — احمد احسان وشیرکاسی

۱۳۱۵

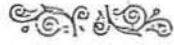
Mir'at-ı İstanbul 1.c. iç kapak.

میرات

قرول اغایی :
خلیل رشدی

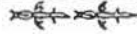
ایز
قائمقام
محمد رائف

دار الحلافت سلطنت مہرئیک کتہ خللات وانسانی ایلہ اماکنی طایہ و آثار مشہورہ سندن
خاک نغماتندہ مدفون رجال و ذوات فائدہ اراکت ترجمہ جلالیہ بالجلہ معلومات نازیحیہ
وجغرافیہ دن باحت و ہرردر .

بہاسی : ۳۰ پارہدر

صاحبک مہری بولتیان نسخہ ساختہدر .

جلد ۲ | فورمہ ۱

استانبول

۱۳۲۷

Mir'ât-ı İstanbul 2.c. 1. formanın iç kapağı.

﴿ اولیا خواجه ﴾

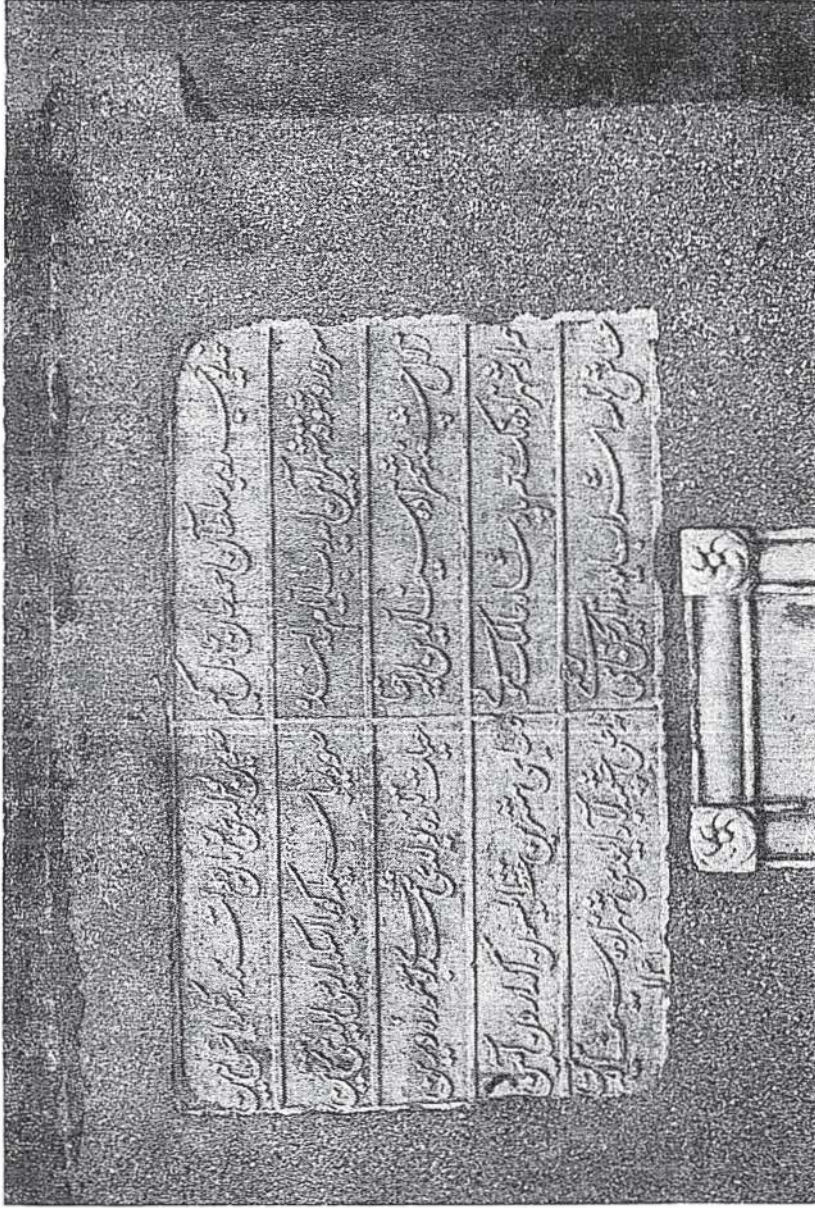
محلہ مذکورہ قوش اوغلی یقوشنک الت باشندہ اولوب اولیا خواجه محمد
افندیك بنا واحیا کرده سی اولان مسجدی حاویدر . مسجد مذکور ۱۳۰۳
سنه سنده محلہ لی طرفدن مجدداً تعمیر و ترمیم اولمشدر : موما الیه مسجدینک
باغچه سنده مدفوندر . باغچه دروننده و برپارمقلق ایچنده علمدار احمد بابانامنده
دخی برذات شریف واردر . بوراده قسام چشمه سی نامیله بنام برجشمه اله
برده انک ابتدائی مکتبی موجوددر . بو محله ده بولنان برجشمه اوزرنده محکوک
اولان تاریخ بوجه آتیدر .

خدای بحر و برسلطان احمد خان غانک کیم
صویک بولدی زمان دولتنده کلریاض دین
سرور شوق شهر این ایدوب ایام عدلنده
صودیاسیله کویا اسکدازی ایلدی تزیین
زلال چشمه شهزاده سیف الدین حقا
حیات تازه بولدی شمیدی بومأجوره دیرین
هم اوشهزاده نك همده اوشاه عالمک مولی
صفای مشربک حفظ انلسون اقداردن آمین
عطاش ناسه اشراب ایلدم تاریخین ای رحمی
نه اعلی چشمه آباد ایلدی شهزاده سیف الدین

۱۱۳۱

طابو تجیلر — قیزلر اغاسی

بو محله بر بازاردن و ابیه سنک قسم اعظمی دکاندن عبلرتدر شیخ ادهم

Şehzade Seyfeddin gemesinin kitabesi.